רמזים דשרש מלאך המות הוא מ"תוהו", וביאור מאחז"ל (ברכות ח.) "למות תוצאות" תתק"ג מיני מיתות נבראו וכו'

מלאך המות רחמנא ליצלן, אחיזתו ויניקתו הוא מבחי' גבורות ודינים.

כי השרש דמלאך המות הוא מתהו שנשבר ומת וכו'.

מלא"ך המו"ת[1] גי' ק"ב מ"ת, היינו שאוחז ק"ב[2] מיתה ר"ל, והוא תהו[3] ק"ב חרובין, מספר בל"ע[4], ועיין בעץ חיים שער אנ"ך פ"ג.

ומה שתיבת מלא"ך[5] גי' הוי' אדנ"י, מה זה שייך לענין מיתה ר"ל, הוא על דרך מה שכתוב[6] ולהוי' אדנ"י למות תוצאות, תוצאות הוא תתק"ג מיני מיתות רחמנא ליצלן כדרז"ל[7], והם יוצאים מהוי' אדנ"י מלאים[8], הוי' בד' מלואיו[9] הוא רל"ב, ואדנ"י במלואו הוא תרע"א, ביחד הוא מספר תוצאו"ת, האותיות צ"א[10] שבאמצע התיבה הוא מספר הוי' אדנ"י פשוט, ונתוסף מן הצדדין ת"ו בכל צד הוא ההשלמה להוי' אדנ"י מלאים.

ואותיות ת"ו רומזים על מיתה רחמנא ליצלן, וכמ"ש[11] והתוית תו על מצחות האנשים, ועיין בשבת[12] דף נ"ה.

גם במות יש אותיות ת"ו, ועיקר ענין המיתה ר"ל הוא מצד אותיות ו"ת[13] ד"מות" וכו'.

וכן בתיבת תה"ו יש אותיות ת"ו מלפניו ומלאחריו, והוא מה שתהו נשבר ומת, ויש ב' פעמים[14] תהו בפסוק והארץ היתה תהו, א' מפורש, ב' בר"ת והארץ היתה תהו למפרע, א"כ הוא ב' פעמים ת"ו[15].

וי"ל עוד, מה שאותיות ת"ו רומזים בעיקר על מיתה[16], הוא כי חיים נמשך מחכמה כמ"ש[17] והחכמה תחי', וכתיב[18] ימותו ולא בחכמה, הנה בחכמה הוא שם ע"ב שהד' יודי"ן כ"א כלול מי' עולה ת', ויש בו עוד

---

1) מלא"ך (בגי'91) + המו"ת (415) = 542, וכן ק"ב (102) + מ"ת (440) = 542.

2) מבואר בעץ חיים שער אנ"ך פ"ג (המצויין כאן, וכן בלקוטי תורה להאריז"ל דניאל (ד, יד) בפ' גזירת עירין ע"ש), גבורות ודינים נאחזין מבחי' אחוריים.

והנה יש ארבעה שמות במילוי של שם הוי', והם, ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, ומספר כל האותיות של המילוי והאחוריים הם מספר ק"ב, והוא:

שם ע"ב "המילוי והאחוריים": יו"ד – יו"ד, ה"י – יו"ד, ה"י, וי"ו – יו"ד, ה"י, וי"ו, ה"י (26 אותיות).

שם ס"ג "המילוי והאחוריים": יו"ד – יו"ד, ה"י – יו"ד, ה"י, וא"ו – יו"ד, ה"י, וא"ו, ה"י (26 אותיות).

שם מ"ה "המילוי והאחוריים": יו"ד – יו"ד, ה"א – יו"ד, ה"א, וא"ו – יו"ד, ה"א, וא"ו, ה"א (26 אותיות).

שם ב"ן "המילוי והאחוריים": יו"ד – יו"ד, ה"ה – יו"ד, ה"ה, ו"ו – יו"ד, ה"ה, ו"ו, ה"ה (24 אותיות).

סך הכל, 26 + 26 + 26 + 24 = 102, מספר ק"ב.

[ועיין ביאור שם, שזהו"ע ק"ב חרובין אשר זה הי' מיתה וחורבן של המלכים שמלכו בארץ אדום ומתו, ועיין לקמן סימן].

3) ראה זהר חלק ג' פרשת פנחס דף רטז ע"ב. (אור התורה פרשת שלח עמוד תקה).

4) ראה לקמן סימן, דמלכי אדום (וישלח לו, א) שרשם מעולם התוהו, והמלך הראשון הי' בלע בן בעור. ע"ש.

5) מאורי אור אות המ"ם (ס"א). קהלת יעקב ע' מלאכים. מלא"ך (בגי' 91), וכן הוי'(26) + אדנ"י (65) = 91.

6) תהלים סח, כא. "הא-ל לנו א-ל למושעות ולה' אדנ-י למות תוצאות". ופרש"י וז"ל: אל מושיע הוא לנו, ולפנינו יש הרבה מיני מות תוצאות, דרכים אל המות, אך לא עלינו הוא נותנם, אבל ימחץ בהם ראש אויביו.

7) ברכות ח. (תהלים סח, כא) "למות תוצאות", תניא תשע מאות ושלשה מיני מיתה נבראו בעולם שנא' למות תוצאות, תוצאות הכי הוו בגימטריא. [בחדא"ג מהרש"א: ודריש תוצאות גימטריא, דה"ל למכתוב מוצאות במ' וק"ל].

8) מבואר בחסידות דענין "מלוי" הוא צמצום וירידה מהאות או מהשם עצמו. ראה פרי עץ חיים שער השופר פרק א' וז"ל: "וכבר ידעת כי כל מלוי הוא דין, כי מלוי בגי' אלקי"ם". לקוטי לוי יצחק אגרות קודש עמוד שלה. ספר הערכים אל"ף – אטב"ח סוף עמוד יא וש"נ. וראה גם ציצין ופרחים ערך מלאך (מר' יעקב עמדין ז"ל).

ותיבת "מלאך" שהוא בגי' הוי' אדנ"י הוא מלאך הברי"ת ומלאך הגואל. ומה שיוצא מהשמות – ה"מלוי" – זהו דין וגבורה, וזהו שהוא בגי' מלאך המות כדלקמן, וזהו שהמלאך המות הולך לצדדין כדלקמן, דה"פנים" הוא מלאך טוב. וזהו רמז "תוצאות" וד"ל.

9) הוי' בד' מלואיו (כנ"ל הערה 2) היינו, השמות ע"ב (72) + ס"ג (63) + מ"ה (45) + ב"ן (52) = 232.

שם אד' במילואו הוא, אל"ף (111) + דל"ת (434) + נו"ן (106) + יו"ד (20) = 671, תרע"א.

ביחד 232 + 671, הוא מספר 903, שהוא מספר "תוצאות".

10) פירוש: תיבת "תוצאות" מחלקים כזה "תו-צא-ות", האותיות באמצע "צא" בגי' הוי' (26) + אדנ"י (65) = 91 צ"א (בגי' "מלאך"), והאותיות מהשני צדדים, תו-ות" מרמזים על המות כדלקמן.

11) יחזקאל ט, ד.

12) דף נה. (יחזקאל, ט, ד) ויאמר ה' אליו עבור בתוך העיר בתוך ירושלים והתוית תיו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה וגו' [רש"י: אלו הצדיקים], א"ל הקב"ה לגבריאל לך ורשום על מצחן של צדיקים תיו של דיו שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה, ועל מצחם של רשעים תיו של דם כדי שישלטו בהן מלאכי חבלה וכו', ומאי שנא תיו, אמר רב תיו תחיו, תיו תמות. (ראה גם לקמן סימן כו).

13) ראה בפנים בליקוטי לוי יצחק, עוד רמזים עפ"י קבלה דעיקר ענין המיתה הוא מצד אותיות ו"ת ד"מות".

14) ראה גם לעיל סימן יא.

15) "וב' ההי"ן, הב' ההי"ן הוא הב'ההי"ן שבשם, ס"ג וב"ן, שזהו ענין תהו. ועיין בע"ח שער דרושי נקודות פ"א" (לקוטי לוי יצחק כאן).

16) בהבא לקמן ראה ספר הערכים מערכת האותיות (ז-ת) עמוד תסו-תעא. ועיין לקוטי שיחות חלק ב'עמוד 610 ואילך. תורת מנחם התוועדויות חלק יד עמוד 199 ואילך.

17) קהלת ז, יב.

18) איוב ד, כא.